

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מה למעלה מה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "שוב הארץ" ח"א – גליון 162 – יד אלול תשס"ד לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר מנורת המאור - אות [קמט]

והרב המורה גלה בספרו הנכבד טעם למצוה זאת (ד' מינים): כדי לזכר שהביאם השם יתברך ממקום שאין שם פרי, ארץ מלחה לא תשב, אל ארץ נחלי מים, זבת חלב ודבש. ועל כן צוה לקחת בידם מהדברים החשובים שבארץ:

וגם כן יש לנו להודות בכל דור ודור על כל הנסים והנפלאות שעושה עמנו וזוננו ומפרנסנו מטוב הארץ בהיותנו גולים בין העמים:

ולפי שמצוה זו היתה גדולה וחביבה בעיני החסידים הראשונים, היו זהירין בה מהבקר עד בואם לבית המדרש ללמד תורה, דגרסינן פרק לולב הגזול (סוכה מא, ב):

תניא, אמר רבי אלעזר ברבי צדוק: כך היה מנהגן של אנשי ירושלים: אדם יוצא מביתו לולבו בידו, בא לבית הכנסת לולבו בידו, קורא קריאת שמע לולבו בידו, קורא בתורה ונושא את כפיו מניחו על גבי קרקע, לבקר חולים ולנחם אבלים לולבו בידו, נכנס לבית המדרש משגרו ביד בנו או ביד עבדו או ביד שלוחו. וכל זה היו עושים מרב אהבתם למצות השם יתברך ועבודתו:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה
שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה